

Οικογένεια από τη Συρία μεταφέρεται στην ενδοχώρα μετά τις δύσκολες συνθήκες στη Σάμο

By Leo Dobbs | 9 Μαρ 2018

Ο Mohamad Alhajer με την οικογένειά του στην αποβάθρα στο λιμάνι του Πειραιά. Περιμένουν να μεταφερθούν από τη Σάμο στην ενδοχώρα στο πλαίσιο ενός προγράμματος που υποστηρίζει η Υ.Α.
© UNHCR/Markel Redondo

Πλοίο Νήσος Χίος, Ελλάδα – Ο Mohamad Alhajer ήθελε απελλιπσμένα να φύγει από τη Σάμο. Ανησυχούσε για την υγεία και την ασφάλεια της οικογένειάς του έπειτα από αρκετές βδομάδες ταλαιπωρίας μέσα σε μια αυτοσχέδια σκηνή στην πλαγιά του υπερσυνωστισμένου κέντρου υποδοχής για πρόσφυγες και μετανάστες στο Βαθύ.

Ο 36-χρονος αιτών άσυλο από τη Συρία, πατέρας με αναπηρία δύο παιδιών, καταχάρηκε όταν έμαθε ότι θα μεταφερόταν μαζί με την ευάλωτη οικογένειά του εκείνο το βράδυ στον Πειραιά και θα είχαν μια θέση στο Πρόγραμμα Στέγασης που υλοποιείται από την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες (Υ.Α.) με χρηματοδότηση της Ε.Ε.

Ο Mohamad πέρασε τη νύχτα μέσα στο πλοίο Νήσος Χίος μαζί με τη 30-χρονη γυναίκα του Hanaa και τις κόρες του Maria, 4 ετών και Khadija, 2 ετών. Το επόμενο πρωί, συζητώντας μαζί του στο κατάστρωμα του πλοίου, αναφέρει: «Είναι η πρώτη φορά που κοιμηθήκαμε καλά, χωρίς να μας ενοχλεί ο θόρυβος. Δεν υπάρχουν αρουραίοι εδώ».

Μαζί με ακόμα εννιά ευάλωτα άτομα, συμπεριλαμβανομένης μια επταμελούς οικογένειας από το Ιράκ, μεταφέρθηκαν όλοι μαζί εκείνο το βράδυ στην ενδοχώρα. Οι αφίξεις από την Τουρκία συνεχίζουν να ασκούν πίεση στα Κέντρα Υποδοχής και Ταυτοποίησης (ΚΥΤ) στα νησιά, ιδίως στο Βαθύ της Σάμου και στη Μόρια της Λέσβου.

Η Υ.Α. στηρίζει την κυβέρνηση ώστε να αυξηθούν οι μεταφορές ανθρώπων από τα νησιά στην ενδοχώρα. Περίπου 20.000 άτομα έχουν μεταφερθεί από την αρχή του 2017 και περισσότερα από 10.000 άτομα από τον Οκτώβριο, συμπεριλαμβανομένων 2.200 από τη Σάμο. Οι μεταφορές αυτές έχουν βοηθήσει στη μείωση του υπερπληθυσμού και στη βελτίωση των συνθηκών.

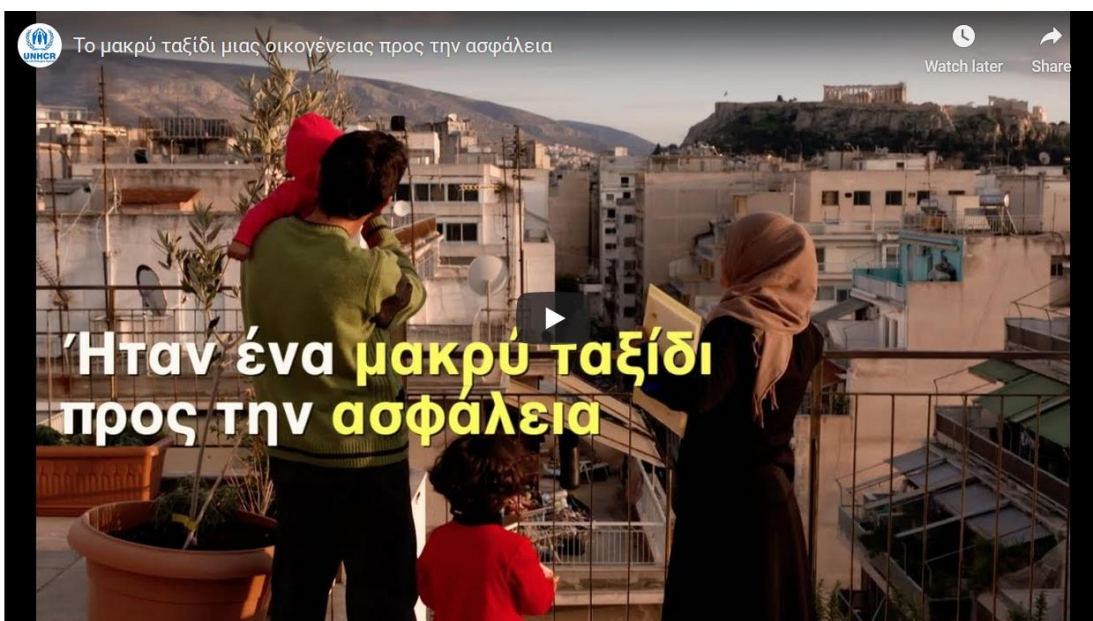
Αν και ο πληθυσμός στο ΚΥΤ στο Βαθύ της Σάμου έχει πέσει κάτω από τις 2.000, τον υψηλότερο αριθμό που σημειώθηκε τον Σεπτέμβριο, φτάνοντας τώρα τους 1.450 – εξακολουθεί να είναι διπλάσιος της χωρητικότητας του κέντρου (700) και η κατάσταση παραμένει πολύ δύσκολη. Ορισμένοι περνούν την ώρα τους στην πόλη ώστε να μπορέσουν να ξεχαστούν για μερικές ώρες.

Ο Mohamad και άλλοι αιτούντες άσυλο, καθώς και προσωπικό της Υ.Α., υπογραμμίζουν τα βασικά προβλήματα, όπως οι αρουραίοι, οι διακοπές νερού και ρεύματος, οι τσακωμοί, ο κίνδυνος σεξουαλικής και έμφυλης βίας, η ανάγκη για περισσότερη ασφάλεια και ιατρικό προσωπικό, οι λίγες διαχωρισμένες βάσεις φύλου τουαλέτες και ντουζιέρες, καθώς και η ανάγκη για καλύτερα προστατευμένα καταλύματα απέναντι στη βροχή και το κρύο.

«Δεν είναι αυτό που περίμενα, περίμενα καλύτερες συνθήκες», λέει ο Mohamad, προσθέτοντας ότι παρά τις άσχημες συνθήκες που αντιμετώπισε στο Βαθύ είναι ευγνώμων για την ευκαιρία να κάνει αίτηση για άσυλο. «Δε με ενδιαφέρει πού θα πάμε, φτάνει να φύγουμε από εδώ».

Από την έναρξη ισχύος της Δήλωσης Ε.Ε.-Τουρκίας τον Μάρτιο του 2016, που αφορούσε τη ροή των παράτυπων θαλάσσιων αφίξεων, και το κλείσιμο, τον ίδιο μήνα, των συνόρων από τις χώρες του Βαλκανικού διαδρόμου που οδηγούσε βορειότερα της Ελλάδας, ο αριθμός των αφίξεων στα ελληνικά νησιά σημείωσε δραματική μείωση σε σύγκριση με την κατάσταση έκτακτης ανάγκης της περιόδου 2015-2016.

Σήμερα, όσοι φτάνουν στη Σάμο μέσω θαλάσσης πρέπει να περάσουν χρόνο στο ΚΥΤ στο Βαθύ, που καταλαμβάνει μια στενή λωρίδα γης στην πλαγιά ενός απότομου λόφου.

Οι συνθήκες στο Βαθύ και σε άλλα ΚΥΤ στα νησιά άρχισαν να επιδεινώνονται από τον περασμένο Αύγουστο που άρχισαν να αυξάνουν οι νέες αφίξεις και να ξεπερνούν τις μεταφορές στην ενδοχώρα.

Την περίοδο αυτή η κυβέρνηση ανέλαβε τη συνολική διαχείριση της ανταπόκρισης στην προσφυγική κατάσταση.

Οι αριθμοί των αφίξεων – σχεδόν 30.000 το 2017 σε σύγκριση με τις 173.000 το 2016 – δημιούργησαν πιέσεις στην ικανότητα ανταπόκρισης της κυβέρνησης και προκάλεσαν σοβαρή ανησυχία. Ο κόσμος σε γενικές γραμμές περνάει περισσότερο χρόνο στα νησιά μετά την αίτηση ασύλου.

Ο Mohamad μαζί με την οικογένειά του έφτασαν στο κέντρο υποδοχής τον Δεκέμβριο, αφού περπάτησαν μεγάλο μέρος της διαδρομής προς την επαρχία Idlib στα βορειοδυτικά της Συρίας και κατόπιν έφτασαν με βάρκα στη Σάμο από την Τουρκία. Είχε ήδη τραυματιστεί λόγω του πολέμου, κατά τον οποίο έχασε τρία δάχτυλα από το δεξί του χέρι και υπέφερε από σοβαρή ζημιά στον πήχη του κατά τη διάρκεια μιας αεροπορικής επίθεσης.

Ζήτησε συμβουλές για τα τραύματά του στο Βαθύ. «Μου είπαν ότι χρειάζομαι επείγοντως εγχείρηση, αλλά δεν έγινε τίποτα», είπε, επαναλαμβάνοντας ένα κοινό παράπονο για την έλλειψη ιατρικού προσωπικού. «Δε μου δίνουν καν τα φάρμακα που μου έδιναν στη Συρία», πρόσθεσε.

Η κόρη του Maria χρειάζεται κι αυτή βοήθεια. Είχε υποστεί τραύμα όταν ο θείος της, ο αδερφός του Mohamad, σκοτώθηκε μπροστά στα μάτια της σε μια αεροπορική επιδρομή. Τρεις από τους θείους της από τη μεριά της μητέρας της έχασαν κι αυτοί τη ζωή τους στον πόλεμο.

Πολλοί από τους νεοαφιχθέντες στα νησιά, προερχόμενοι κυρίως από τη Συρία, το Ιράκ και το Αφγανιστάν, είναι νεαρές οικογένειες καθώς και άτομα με ιδιαίτερες ανάγκες, όπως είναι ο Mohamad και η Maria.

Η Υ.Α. και άλλες οργανώσεις αναγνωρίζουν τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει η κυβέρνηση και την πολύτιμη πρόοδο που έχει επιτευχθεί, αλλά καλούν τις αρχές να συνεχίσουν να λαμβάνουν μέτρα για την αντιμετώπιση των προβλημάτων στα νησιά. Στα μέτρα αυτά περιλαμβάνεται η ταχύτερη ανάπτυξη προσωπικού υγείας στα ΚΥΤ καθώς και η συνέχιση των μεταφορών προς την ενδοχώρα.

Ο Mohamad Alhajer φτάνει μαζί με την οικογένειά του στο λιμάνι του Πειραιά από τη Σάμο για να ξεκινήσουν μια νέα ζωή στην ενδοχώρα.

Ο Mohamad, η Hanaa, η Maria και η Khadija έχουν να αντιμετωπίσουν την πρόκληση μιας νέας ζωής σε μια καινούρια και πολύβουη πόλη. Μόλις δένει το Νήσος Χίος στο λιμάνι του Πειραιά, μεταφέρονται προσωρινά σε ένα κτίριο στην Αθήνα προτού μπορέσουν να πάνε σε ένα διαμέρισμα, ενώ θα περιμένουν να ολοκληρωθεί η επεξεργασία των αιτημάτων ασύλου τους.

Η Υ.Α. παρέχει θέσεις στέγασης για περισσότερους από 22.000 ανθρώπους στο πλαίσιο του Προγράμματος Στέγασης, το οποίο παρέχει οικονομική βοήθεια μέσω προπληρωμένων κρατών, στέγαση και ασφάλεια.

«Ανησυχώ ακόμα λίγο για την Αθήνα», λέει ο Mohamad. «Θα είναι μια νέα αρχή. Ανησυχώ γενικά για το μέλλον καθώς τα πάντα είναι αβέβαια.» Αν και μιλάει καθημερινά με μέλη της οικογένειάς του που βρίσκονται ακόμα στη Συρία, δεν έχει καμιά επιθυμία να επιστρέψει.

Τώρα εστιάζει στη ζωή στην Ελλάδα. Εκτός από το να υποβληθεί σε θεραπεία για το χέρι του και τον πήχη του, λέει: «Θέλω να μάθω τη γλώσσα, να εξασφαλίσω εκπαίδευση για τις κόρες μου και να βρω εργασία... Είμαι πολύ ευγνώμων απέναντι στους Έλληνες».

[f Μοιράσου το στο Facebook](#)

[t Μοιράσου το στο Twitter](#)

[GLOBAL WEBSITE](#)

[UNHCR GREECE](#)

[OPERATIONAL PORTAL](#)

© UNHCR 2001-2020

Επικοινωνία

Όροι και προϋποθέσεις χρήσης

Follow

[Ελληνικά](#) [English \(Αγγλικά\)](#)